

► **Energiatõhus väikemaja hoiab küttekuludelt tublisti kokku.**

Foto: Eesti Puitmajaliit

Äp PANE TÄHELE

► **Neto kütteenergiavajadus** näitab energia hulka, mida on tarvis küttesüsteemil hoonesse täiendavalt anda, et saavutada kütteperioodil ettenähtud ruumi temperatuur. Neto kütteenergiavajadus ei arvesta küttesüsteemide efektiivsust, küll aga arvestab ventilatsioonisüsteemi efektiivsust, kadusid piiretest (hoone karbi soojapidavust) ning energialisa päikesest ja vabasoojusest.

► **Lõplik kütteenergiavajadus** näitab energia hulka, mida kasutab küttesüsteem, et toota ruumi temperatuuri hoidmiseks vajaliku soojushulka. Lõplik kütteenergiavajadus võib olla väiksem kui neto kütteenergiavajadus (näiteks soojuspumpade puhul), suurem (näiteks ahjukütteil) või ka võrdne (näiteks otsesel elektrikütteil).

► **Lõppenergiavajadus** ehk hoone summaarne energiavajadus näitab tegelikult hoone kütmiseks, jahutamiseks, ventilatsiooniks, tarbevee soojendamiseks, valgustuseks, kodumasinade ja elektriseadmete tööks ning kasutamiseks vajatud energiahulka.

► **Energiatõhususarv** kajastab hoone kompleksset energiavajadust sisekliima tagamiseks, tarbevee soojendamiseks ning olme- ja muude elektriseadmete kasutamiseks. Energiatõhususarv sisaldab nn kaalumistegurit, mis arvestab energia ammutamiseks ja kohaletoimetamiseks tehtud kulutusi (näiteks Eesti määruses on see puidul 0,75; maagaasil 1,0; elektril 1,5).

Säästliku maja tõhus energia

Energiasäästliku maja, väikese energiavajadusega maja, passiivmaja ning null- ja plussenergiamaja mõisted tekitavad segadust.

Inimestel, kes valdkonnaga süvitsi iga päev kokku ei puutu, on energiasäästlike hoonete kohta käivate mõistete virr-varrist üldjuhul raske aru saada. Niisugust suhteliselt segast olukorda ära kasutades on välja ilmunud juba ka mõned petturfirmad, kes pakuvad maju, mille tegelikud omadused jäävad kaugel lubatust.

Hoonete energiavajaduse seisukohast võiks Eestis nimetada tinglikult kahte rajajoont, kuhu vahele kõik majad peaksid mahtuma. Rajajooned näitavad, millise maksimaalse energiavajadusega maju on lubatud veel ehitada ning milline võiks olla ülimalt säästlik maja.

Ülemiseks rajajooneks on Eesti valitsuse kehtestatud

energiatõhususe miinimumnõuded, millest energiavajaduse mõttes kulukamaid maju ehitada ei tohi.

Alumiseks rajajooneks võiks nimetada rahvusvaheliselt tunnustatud passiivmaja standardit, mille järgi ehitatud majas puudub vajadus aktiivse küttesüsteemi järele.

Teoreetiliselt on teatud suuruse ning arhitektuuriga passiivmaja standardile vastavaid hooneid võimalik teha ka meile, arvestades seejuures Eesti kliima iseärasusi. Kas aga niisuguseid hooneid on ka majanduslikult otstarbekas ehitada, on juba iseasi.

Nende kahe rajajoone vahele jäävaid hooneid grupeeritakse meil ametlikult klas-

sideks vastavalt hoone energiavajadusele. Paljudes riikides klassifitseeritakse maju ka madala energiavajadusega majadeks.

Need on majad, mis on oluliselt säästlikumad kui riikide miinimumnõuded ette näevad, kuid mis passiivmaja standardile veel ei vastata. Eestis ametlikult sellekohast määratlust kehtestatud ei ole. Selleks, et aru saada, millise energiavajadusega maja millisesse klassi kuulub, tulekski alustuseks enda jaoks lahti mõtestada järgmised terminid: neto kütteenergiavajadus, lõplik kütteenergiavajadus, lõppenergiavajadus ning energiatõhususarv.

Elar Vilt,
Eesti Puitmajaliit